

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΣΧΟΛΗ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

6° Εξάμηνο, Ακαδημαϊκή περίοδος 2017-2018

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΜΑΔΑΣ

Ομάδα: oslabe01

Μέλη Ομάδας: ΞΕΝΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α.Μ.: 03115084

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΜΙΧΑΗΛ Α.Μ.: 03115756

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Σκοπός της 4^{ης} Εργαστηριακής Άσκησης είναι η υλοποίηση ενός χρονοδρομολογητή κυκλικής επαναφοράς (round-robin). Ο χρονοδρομολογητής πρέπει να εκτελείται ως γονική διεργασία, στο χώρο του χρήστη, κατανέμοντας τον υπολογιστικό χρόνο σε διεργασίες παιδιά. Ο χρονοδρομολογητής θα ελέγχει τα παιδιά με τα σήματα SIGCONT και SIGSTOP για την ενεργοποιήση και την διακοπή κάθε διεργασίας αντίστοιχα. Κάθες διεργασία εκτελείται για χρονικό διάστημα το πολύ ίσο με κβάντο χρόνου τq. Αν η διεργασία τερματιστεί πριν το τέλος του κβάντο χρόνου, ο χρονοδρομολογητής την αφαιρεί από την ουρά των έτοιμων διεργασιών και ενεργοποιεί την επόμενη. Αν το κβάντο χρόνου εκπνεύσει χωρίς η διεργασία να έχει ολοκληρώσει την εκτέλεσή της, τότε αυτή διακόπτεται, τοποθετείται στο τέλος της ουράς έτοιμων διεργασιών και ενεργοποιείται η επόμενη.

Η λειτουργία του χρονοδρομολογητή ζητείται να είναι ασύγχρονη, βασισμένη σε σήματα. Ένας χρονοδρομολογητής χώρου πυρήνα ενεργοποιείται από διακοπές χρονιστή. Αντίστοιχα, ο υπό εξέταση χρονοδρομολογητής θα χρησιμοποιεί τα σήματα SIGALRM και SIGCHLD για να ενεργοποιείται στις εξής δύο περιπτώσεις:

- Εκπνοή κβάντου χρόνου: Όταν το κβάντο χρόνου εκπνεύσει, ο χρονοδρομολογητής σταματά την τρέχουσα διεργασία. Η περίπτωση αυτή αντιστοιχεί σε χειρισμό του σήματος SIGALRM.
- Παύση/τερματισμός διεργασίας: Όταν η τρέχουσα διεργασία πεθάνει ή σταματήσει, επειδή εξέπνευσε το κβάντο χρόνου της, ο χρονοδρομολογητής διαλέγει την επόμενη από την ουρά, θέτει τον χρονιστή ώστε να παραδοθεί σήμα SIGALRM μετά από τη δευτερόλεπτα, και την ενεργοποιεί. Η περίπτωση αυτή αντιστοιχεί σε χειρισμό του σήματος SIGCHLD.

1. ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1.1 Υλοποίηση χρονοδρομολογητή κυκλικής επαναφοράς στο χώρο χρήστη

Καλώντας το πρόγραμμα scheduler.c ως γονική διεργασία υλοποίησης του ζητούμενου χρονοδρομολογητή, του περνάμε ως όρισμα τα προγράμματα που θέλουμε να χρονοδρομολογηθούν, τα οποία ουσιαστικά ο χρονοδρομολογητής τα κάνει παιδιά του. Επομένως έχουμε μια γονική την διεργασία(τον χρονοδρομολογητή), ο οποίος χρονοδρομολογεί τα παιδία του (τα ορίσματά του). Η χρονοδρομολόγηση εκτελείται με βάση το παραπάνω πρωτόκολλο. Σε κάθε διεργασία αντιστοιχίζεται ένας σειριακός αριθμός id. Ο χρονοδρομολογητής εμφανίζει κατάλληλα μηνύματα κατά την ενεργοποίηση, διακοπή και τερματισμό των διεργασιών. Όταν όλες οι διεργασίες έχουν ολοκληρωθεί, αυτός τερματίζεται. Το πρόγραμμα λοιπόν που υλοποιεί τον χρονοδρομολογητή είναι το εξής:

```
cypedef struct Node{
          pid_t pid_of_process;
char * name;
          int id;
           struct Node * next;
  Node t;
Node_t * head, * tail;
pid_t current_pid;
 nt elementsinQueue,ids;
 void insert(pid_t pid,char * name){
Node_t * newnode= malloc(si
                                                eof(Node_t));
          newnode->pid_of_process= pid;
Node_t * tmp = head;
                  (tmp->next!=
                                         ) tmp=tmp->next;
          tmp->next=newnode:
          newnode->name=strdup(name); //dimiourgei enan pointer se duplicate char
          newnode->id=++ids;
           tail=newnode;
          elementsinQueue++;
 void remove1 (pid_t pid){
   Node_t * tmp=head;
   while (tmp->next->pid_of_process != pid ) tmp=tmp->next;
   Node_t * todelete=tmp->next;
           tmp->next= tmp->next->next;
           free(todelete);
          elementsinQueue--;
              (elementsinQueue==0){
                      printf(
                      exit(1);
```

```
sigalrm_handler(int signum){
    if ( kill(current_pid,
                                                                                      P)<0) perror("stop error");
 sigchld_handler(<mark>int</mark> signum)
  int p,status;
for (;;) {
    p=waitpid(-1,&status,WUNTRACED | WNOHANG);// i waitpid perimenei me -1 opoiodipote paidi na termatistei.wstoso me to wuntraced,enime
rwnei to status akomi kai an auto to paidi egine stopped apo kapoio sima. to whoang allazei katastasi an kanena paidi den egine exit
                                     if (p==0) // kanena paidi dn allazei katastasi kai epistrefetai amesws to 0
                                    break;
explain_wait_status(p,status);
if (WIFEXITED(status) || WIFSIGNALED(status) ) {
    remove1(current_pid);
    if (kill(head->pid_of_process,SIGCONT) < 0) perror("continues error 1");
    current_pid= head->pid_of_process;
    head=head->next;
    tail=tail->next;
/* Install two signal handlers.
* One for SIGCHLD, one for SIGALRM.
* Make sure both signals are masked when one of them is running.
/
static void
install_signal_handlers(void)
                  sigset_t sigset;
struct sigaction sa;
           sa.sa_flags = SA_RESTART;
sa.sa_flags = SA_RESTART;
sigemptyset(&sigset);
sigaddset(&sigset, SIGCHLD);
sigaddset(&sigset, SIGCHLD);
sigaddset(&sigset, SIGCHLD);
sa.sa_mask = sigset; // dimiourgei mia maska,wste oso ginetai execute tou handler auti na ginetai block me to sima pou piastike kai na min m
na piasei allo sima pou brisketai sto sigset mexri na teleiwsei o handler tin leitourgia
if (sigaction(SIGCHLD, &sa, NULL) < 0) {
    perror("sigaction: sigchld");
    exit(1);
}</pre>
                  sa.sa_handler = sigalrm_handler;
if (sigaction(sigaLRM, &sa, NUL) < 0) {
    perror("sigaction: sigalrm");
    exit();</pre>
                  /*
 * Ignore SIGPIPE, so that write()s to pipes
 * with no reader do not result in us being killed,
 * and write() returns EPIPE instead.
 */
                        (signal(SIGPII
perror(":
exit(1);
```

```
nt main(int argc, char *argv[])
        int nproc:
        * For each of argv[1] to argv[argc - 1],
* create a new child process, add it to the process list.
       ids=0:
       nproc = argc-1; /* number of proccesses goes here */
head=malloc(sizeof(Node_t));
head->next= NULL;
       char *newargv[]={argv[i], NULL, NULL, NULL};
                          raise(
                          execve(argv[i],newargv,
           (nproc == 0) {
    fprintf(stderr
    exit(1);
       head=head->next;
        free(tail->next);
        tail->next=head;
       /* Wait for all children to raise SIGSTOP before exec()ing. */
wait_for_ready_children(nproc);
       current_pid=head->pid_of_process;
       head=head->next;
tail= tail ->next;
       alarm(SCHED_TQ_SEC);
        while (pause())
       fprintf(
```

Η υλοποίηση αυτής της κυκλικής ουράς εκτέλεσης των προγραμμάτων-παιδιών, γίνεται μέσω μιας συνδεδεμένης λίστας, της οποίας η ουρά έχει ενωθεί με το κεφάλι! Έτσι όταν αυτή η ουρά αδείασει τελειώς, δηλαδή όλα τα παιδιά έχουν τερματιστεί(είτε φυσιολογικά είτε μέσω κάποιου SIGKILL), τότε ο χρονοδρομολογητής σταματάει την εκτέλεση του προγράμματός του και κλείνει. Μία ενδεικτική έξοδος του χρονοδρομολογητή μας με είσοδο 2 προγράμματα ("prog" ως arguments) που ουσιαστικά είναι τα παιδιά του (τα προγράμματα που θα χρονοδρομολογηθούν), είναι το παρακάτω. Σημειώνεται ότι ένα πρόγραμμα prog εμφανίζει 10 μηνύματα(στο ακόλουθο παράδειγμα) και μετά σταματάει.

```
Kαι μετά σταματάει.

ostabe01gos-node1:-/dimitris/sched$ ./scheduler prog prog
My PID = 3330: Child PID = 3331 has been stopped by a signal, signo = 19
My PID = 3330: Child PID = 3332 has been stopped by a signal, signo = 19
prog: Starting, NMSG = 10, delay = 126
prog[3331]: This is message 0
prog[3331]: This is message 1
prog[3331]: This is message 2
prog[3331]: This is message 3
prog[3331]: This is message 4
prog[3331]: This is message 4
prog[3332]: This is message 0
prog[3332]: This is message 1
prog[3332]: This is message 2
prog[3332]: This is message 3
prog[3332]: This is message 4
prog[3332]: This is message 5
prog[3332]: This is message 6
My PID = 3330: Child PID = 3332 has been stopped by a signal, signo = 19
prog[3331]: This is message 6
prog[3331]: This is message 7
prog[3331]: This is message 7
prog[3332]: This is message 8
prog[3332]: This is message 9
My PID = 3330: Child PID = 3331 terminated normally, exit status = 0
prog[3332]: This is message 9
My PID = 3330: Child PID = 3332 terminated normally, exit status = 0
All processes terminated
```

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1. Στην συνάρτηση install_signal_handlers() δημιουργούμε μια μάσκα στην δομή sa που είναι μια δομή sigaction. Σε αυτή βάζουμε ένα σύνολο απο σήματα sigset(το οποίο το έχουμε αρχικοποιήσει ώστε να είναι άδειο), στο οποίο σύνολο έχουμε προσθέσει τα σήματα SIGALRM και SIGCHLD. Αν λοιπόν πρώτα έρθει ένα σήμα SIGCHLD, η sigaction θα μας στείλει στον sigchld_handler και αυτός θα αρχίσει να εκτελεί τις απαραίτητες λειτουργίες. Παράλληλα όμως με την κλήση του sigchld handler, η μάσκα αντιλαμβάνεται ότι έχει έρθει ένα σήμα που περιέχει στο σύνολό της και επομένως απαγορεύει την πρόσληψη οποιουδήποτε άλλου σήματος εντός του συνόλου της. Έτσι αν o sigchld_handler εκτελείται και έρθει SIGALRM, η μάσκα δεν επιτρέπει στην sigaction να ενεργοποιήσει τον sigalrm_handler, καθώς βρίσκεται σε λειτουργία άλλος handler ενός σήματος του συνόλου της. Έτσι περιμένει μέχρι να τελειώσει ο sigchld_handler και στην συνέχεια απελευθερώνει την δέσμευση της και επιτρέπει στον sigalrm_handler να κληθεί, δεσμεύοντας πάλι το σήμα SIGALRM του sigset της. Επομένως εμείς στην υλοποίησή μας χρησιμοποιούμε ένα σύνολο και μια μάσκα που κάνει αποκλεισμό των υπόλοιπων σημάτων μέχρι να τελειώσει ο εν ενεργεία sighandler. Εν αντιθέσει, ένας χρονοδρομολογητής σε χώρο πυρήνα θα χρησιμοποιούσε κάποια hardware interrupts. Έτσι ο χρονοδρομολογητής θα δέχεται ένα σήμα SIGCHLD απο το χώρο χρήστη, θα μεταφέρεται σε χώρο πυρήνα, θα κάνει τις απαραίτητες αλλαγές και ενώ λοιπόν είμαστε σε χώρο πυρήνα, αν έρθει άλλο σήμα SIGALRM, τότε το υλικό δεν θα του εποτρέψει να σταλθεί σε αυτόν το σήμα, αφού το υλικό μας είναι "πιασμένο" από ένα άλλο σήμα.
- 2. Κάθε φορά που ο χρονοδρομολογητής λαμβλανει σήμα SIGCHLD, περιμένουμε να αναφέρεται στην διεργασία που εκείνη την ώρα βρίσκεται υπό εκτέλεση στο συγκεκριμένο κβάντο χρόνου του χρονοδρομολογητή. Αυτό συμβαίνει γιατί η μοναδική διεργασία που υφίστατει αλλαγές, όπως δηλαδή να πάρει SIGSTOP λόγω alarm είτε να τελειώσει έχοντας ολοκληρώσει τις λειτουργίες της, είναι φυσικά η διεργασία που τρέχει αυτή την στιγμή. Ωστόσο αν λόγω κάποιου εξωτερικού παράγοντα(π.χ. αποστολή SIGKILL) τερματιστεί αναπάντεχα μια οποιαδήποτε διεργασία-παιδί, τότε η waitpid(που λόγω -1, ενημερώνεται για κάθε διεργασία-παιδί) ενημερώνει το status και η WIFSIGNALED δίνει true και τότε αφαιρείται από την λίστα(αφού τερματίστηκε λόγω σήματος) η επιστραφούσα διεργασία.
- Η όλη διαχείριση και ο καθορισμός των λειτουργιών του χρονοδρομολογητή γίνεται όπως 3. φαίνεται στον sigchld handler. Είναι ουσιαστικά ο handler που ενεργοποιείται όταν έρθει κάποιο σήμα τερματισμού ή διακοπής σήματος κάποιου παιδιού-διεργασίας. Αντίστοιχα ο sigalrm_handler ενεργοποιείται σε σήμα τερματισμού του κβάντου χρόνου που έχει οριστεί με την alarm("κβαντο χρονου"). Έστω όμως ότι θα θέλαμε να χρησιμοποιήσουμε μόνο το σήμα SIGALRM για να σταματά την τρέχουσα διεργασία και να ξεκινά την επόμενη. Το πρώτο πράγμα που αντιλαμβανόμαστε είναι ότι ακόμα και αν διεργασία τελείωνε για κάποιο λόγο πριν το κβάντο χρόνου που της δίνεται, ο sigalrm_handler θα ενεργοποιούσε την επόμενη στην ουρά διεργασία μετά το πέρασμα του προκαθορισμένου κβάντου χρόνου. Έτσι καταλαβαίνουμε ότι θα υπήρχε ένας "νεκρός" χρόνος στον χρονοδρομολογητή που καμία διεργασία δεν θα εκτελούνταν. Ο δεύτερος και κυριότερος λόγος, είναι το θέμα συγχρονισμού. Αν ένας handler κάνει μια διεργασία SIGSTOP και μια άλλη SIGCONT, δεν υπάρχει ασφαλής και συχρονισμένη μετάδοση των σημάτων. Έτσι είναι απαραίτητο ένας handler να κάνει το SIGSTOP και ένας άλλος, που θα καλείται με το προηγούμενο SIGSTOP και θα κάνει SIGCONT την επόμενη διεργασία. Έτσι έχουμε μια συχρονισμένη ντετερμινιστική λειτουργία.

1.2. Έλεγχος λειτουργίας χρονοδρομολογητή μέσω φλοιού

Ζητείται η επέκταση του χρονοδρομολογητή του προηγούμενου ερωτήματος, ώστε να υποστηρίζεται ο έλεγχος της λειτουργίας του μέσω προγράμματος-φλοιού, μέσω κάποιων ειδικών εντολών. Το πρόγραμμα shell.c και το request.h καθορίζουν τον τρόπο που λειτουργεί το shell και το πως αλληλεπιδρά με τον χρονοδρομολογητή. Σκοπός είναι η δημιουργία ενός χρονοδρομολογητή που θα παίρνει τα request από το πρόγραμμα του φλοιού και θα εκτελεί τις συγκεκριμένες λειτουργίες ώς ο πατέρας όλων των παιδιών. Σημειώνεται ότι και το πρόγραμμα του φλοιού δίνεται ως διεργασία-παιδί του χρονοδρομολογητή, ο οποίο θα υλοποιεί τις απαιτήσεις του φλοιού. Το πρόγραμμα-πατέρας του χρονοδρομολογητή είναι το ακόλουθο:

```
### Processes | Pr
```

```
sched_print_tasks(void)
       PID: %ld\n", tmp->name,tmp->id,(long)tmp->pid_of_process);
                                 ame of process: %s \t ID: %d PID: %ld\n", tmp->name,tmp->id,(long)tmp->pid_of_process);
                       printf(
                puts("\n");
static int
sched_kill_task_by_id(int id)
      Node_t *tmp=head;
while (tmp->next != NULL && tmp->next->id !=id ) tmp=tmp->next;
if (tmp->next == NULL) return 1;
kill(tmp->next->pid_of_process, sickill);
remove1(tmp->next->pid_of_process);
printf("Killed process with id: %d\n", id);
       printf("K
sched_create_task(char *executable)
       raise(
                execve(executable,newargv,N
process_request(struct request_struct *rq)
        case REQ_KILL_TASK:
    return sched_kill_task_by_id(rq->task_arg);
                 sigalrm_handler(int signum){
    if (kill(current_pid,
                                   STOP)<0) perror('
```

```
*/
static void
sigchld_handler(int signum)
              int p,status;
for (;;) {
pewaitpid(-:,&status,WUNTRACED | WNOHANG);// i waitpid perimenei me -1 opolodipote paidi na termatistei.wstoso me to wuntraced,enimerwnoio sima. to whoang allazei katastasi an kanena paidi den egine exit
                              if (p==0) // kanena paidi dn allazei katastasi kai epistrefetai amesws to 0
                             explain_wait_status(p, status);
if (WIFEXITED(status)|| WIFSIGNALED(status) ) {
    if ( p==current_pid){
        remove1(current_pid);
        remove1(current_pid);
        remove1(current_pid);
}
                                                            if (current->next!=WIII.) current=current->next;
else current=head->next;
current_pid=current->pid_of_process;
if(kill(current->pid_of_process, $1600NT) < 0) perror("continues error")
alarm(SCHED_TO_SCS).</pre>
                                                            alarm(SCHED_TQ_SEC);
                                             3
                             }
if (WIFSTOPPED(status)){
    if (current->next !=
        also current=head->next
                                                                                         L) current=current->next;
                                            else current=head > next;
current pid=current->pid_of_process;
if (kill(current->pid_of_process,Sigo)
alarm(SCHED_TQ_SEC);
                                                                                                                         T) < 0) perror("continues error
signals_disable(void)
              sigset_t sigset;
               sigemptyset(&sigset);
              sigaddset(&sigset, SIGALAM);
sigaddset(&sigset, SIGCHLI);
if (sigprocmask(SIG_BLOCK, &sigset,
                             perror("
exit(1);
```

```
signals_enable(void)
{
    styset_t signet;
    stepentyset(ssignet);
    styaddset(skignet, product);
    styaddset(skignet, product);
    if (styproconsk(signet)constant stype constant product stype constant stype constant product stype constant stype constant stype constant product stype constant styp
```

```
do_shell(char *executable, int wfd, int rfd)
               char arg1[10], arg2[10];
char *newargv[] = { executable,
char *newenviron[] = { NULL };
               sprintf(arg1, "%05
sprintf(arg2, "%05
newargv[1] = arg1;
newargv[2] = arg2;
                                               605d", wfd);
605d", rfd);
               raise(SIGSTOP);
execve(executable, newargv, newenviron);
               /* execve() only returns on error */
perror("scheduler: child: execve");
               perror("
exit(1);
 * The shell gets special treatment:

* two pipes are created for communication and passed

* as command-line arguments to the executable.
 static pid_t
sched_create_shell(char *executable, int *request_fd, int *return_fd)
               pid_t p;
int pfds_rq[2], pfds_ret[2];
               if (pipe(pfds_rq) < 0 || pipe(pfds_ret) < 0) {
    perror("pipe");</pre>
                               perror("pexit(1);
              p = fork();
if (p < 0) {
     perror(")
     exit();</pre>
              if (p == 0) {
    /* Child */
    close(pfds_rq[0]);
    close(pfds_ret[1]);
    do_shell(executable, pfds_rq[1], pfds_ret[0]);
    assert(0);
              close(pfds_rq[]);
close(pfds_ret[0]);
*request_fd = pfds_rq[0];
*return_fd = pfds_ret[1];
                return p;
```

Ο φλοιός δέχεται 4 εντολές. Η εντολή "p" κάνει print όλες τι τρέχουσες διεργασίες- παιδιά και δείχνει επίσης ποιά διεργασία τρέχει. Ένα παράδειγμα εξόδου της "p" είναι το ακόλουθο:

```
Shell> p
Shell: issuing request...
Shell: receiving request return value...
Name of process: shell (CURRENT) ID: 1 PID: 3584

Name of process: prog ID: 2 PID: 3585

Name of process: prog ID: 3 PID: 3586
```

Η εντολή "k <id>" σκοτώνει μια διεργασία με το συγκεκριμένο id. Ενδεικτικό παράδειγμα:

Before:

```
Shell> p
Shell: issuing request...
Shell: receiving request return value...
Name of process: shell (CURRENT) ID: 1 PID: 3593

Name of process: prog ID: 2 PID: 3594

Name of process: prog ID: 3 PID: 3595
```

type "k 2" After:

```
Killed process with id: 2
Shell> Shell: issuing request...
ID: 3 PID: 3595
Name of process: prog
```

Η εντολή "e rogramm>" δημιουργεί μια νέα διεργασία που τρέχει το πρόγραμμα cpregramm> και το βάζει στον χρονοδρομολογητή. Ενδεικτικό παράδειγμα:

Before:

```
Shell> p
Shell: issuing request...
Shell: receiving request return value...
Name of process: shell (CURRENT)
                                           ID: 1 PID: 3637
Name of process: prog
                               ID: 2 PID: 3638
Shell: issuing request...
Shell: receiving request return value...
Shell: issuing request...
Shell: receiving request return value...
Name of process: shell (CURRENT) ID: 1 PID: 3637
 Name of process: prog
                              ID: 2 PID: 3638
                              ID: 3 PID: 3639
 Name of process: proq
```

Τέλος η

εντολή "q" σταματάει την λειτοργία του προγράμματος shell. Ενδεικτικό παράδειγμα είναι το εξής:

```
Shell: Exiting. Goodbye.
My PID = 3640: Child PID = 3641 terminated normally, exit status = 0
```

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- Όταν ο φλοιός υφίστατει χρονοδρομολόγηση, η εντολή που εμφανίζεται πάντα ως τρέχουσα διεργασία στη λίστα διεργασιών είναι ο φλοιός. Αυτό ισχύει διότι η εντολή του φλοιού για τύπωμα της λίστας διεργασιών γίνεται προφανώς όταν ο φλοιός τρέχει ως πρόγραμμα. Έτσι κάθε φορά στο τύπωμα η διεργασία που τρέχει στον χρονοδρομολογητή είναι ο ίδιος ο φλοιός. Ένας τρόπος να μην συνέβαινε αυτό θα ήταν ο φλοιός να τρέχει ως background και όχι ως διεργασία-παιδί, ούτως ώστε μόλις δεχόταν την εντολή να εμφάνιζε απευθείας τη λίστα και ποια διεργασία τρέχει αυτή τη στιγμή.
- 2. H shell request loop() τρέχει καθ'όλη τη διάρκεια εκτέλεσης του χρονοδρομολογητή και ουσιαστικά μας δίνει τη δυνατότητα να πληκτρολογήσουμε οποιαδήποτε στιγμή στο shell μια εντολή(ακόμη και αν μια άλλη διεργασία τρέχει εκείνη τη στιγμή) και αυτή η εντολή να αποθηκευτεί στον buffer για να δωθεί ως εντολή στο πρόγραμμα shell. Η συναρτήσεις signal_disable() και signal_enable() χρησιμοποιούνται στην συγκεκριμένη συνάρτηση, ώστε μόλις δωθεί μια εντολή και περαστεί στον buffer ,να γίνει αποκλεισμός των σημάτων SIGCHLD και SIGALRM ώστε να περαστεί η εντολή που κάναμε request στο πρόγραμμα shell. Μετά βέβαια ξανακάνουμε enable για να συνεχιστεί η ροή του προγράμματος. Είναι πολύ σημαντική η χρήση αυτών των συναρτήσεων, διότι όταν δινουμε μια εντολή στον shell, του λέμε να κάνει κάποια μεταβολή στην ουρά του χρονοδρομολογητή με βάση κάποια εντολή εισόδου. Όμως αν παράλληλα

δεχτεί ο χρονοδρομολογητής μια εντολή για να μετατρέψει μια διεργασία της ουράς, τότε θα έχουμε μια παράλληλη επεξεργασία της λίστας, το οποίο μπορεί να κάνει το πρόγραμμά μας να σκάσει. Έτσι θέλουμε τα κομμάτια επεξεργασίας της λίστας να γίνονται ατομικά.

1.3 Υλοποίηση προτεραιοτήτων στο χρονοδρομολογητή

Στην άσκηση αυτή επεκτείνουμε τον χρονοδρομολογητή του προηγούμενου ερωτήματος, ώστε να υποστηρίζονται δυο κλάσεις προτεραιότητας: LOW και HIGH. Ο αλγόριθμος χρονοδρομολόγησης αλλάζει ως εξής: αν υπάρχουν διεργασίες προτεραιότητας HIGH εκτελούνται μόνο αυτές χρησιμοποιώντας κυκλική επαναφορά. Σε αντίθετη περίπτωση, χρονοδρομολογούνται οι LOW διεργασίες χρησιμοποιώντας κυκλική επαναφορά. Όλες οι διεργασίες δημιουργούνται με LOW προτεραιότητα. Η αλλαγή της προτεραιότητας μιας διεργασίας πραγματοποιείται με τη εντολή: h < id > ή l < id > για την δυναμική αλλαγή της προτεραιότητας της διεργασίας id. Η επέκταση του προηγούμενου χρονοδρομολογητή για τις ανάγκες του συγκεκριμένου ερωτήματος είναι η εξής:

```
typedef enum {LOW, HIGH} priority;
typedef struct Node{
    pid_t pid_of_process;
    char * name;
           int id;
           struct Node * next;
           priority pr;
Node_t * head, * current;
pid_t current_pid,shells_pid;
 nt elementsinQueue;
 nt ida;
 /oid insert(pid_t pid,char * name){
    Node_t * newnode= malloc(si.
                                                   eof(Node_t));
          newnode->pid_of_process=`pid;
newnode->id=++ida;
           newnode->pr =LOW;
           Node_t * tmp = head;
                   (tmp->next!=
                                           ) tmp=tmp->next:
           tmp->next=newnode;
           newnode->name=strdup(name); //dimiourgei enan pointer se duplicate char
           elementsinQueue++;
 <mark>/oid</mark> remove1 (pid_t pid){
          Node_t * tmp=head;
while (tmp->next->pid_of_process != pid ) tmp=tmp->next;
Node_t * todelete=tmp->next;
           tmp->next=todelete->next;
           free(todelete);
           elementsinQueue--;
            if (elementsinQueue==0){
                     printf("
exit(1);
           }
```

```
if (p==0) // kamena pa
break;
explain_wait_status(p,status);
if (WIFEXITED(status)|| WIFSIGNALED(status) ) {
    if ( p==current_pid){
        remove1(current_pid);
        find_next_node();
        if(kill(current->pid_of_process,))
        alarm(SCHED_TQ_SEC);
                                                                                                                                                                       T) < 0) perror('
                                    }
if (WIFSTOPPED(status)){
   find_next_node();
   if (kill(current->pid_of_process,*
   alarm(SCHED_TQ_SEC);
                                                                                                                                                      T) < 0) perror('
signals_disable(void)
                  sigset_t sigset;
                  sigemptyset(&sigset);
sigaddset(&sigset, $10
sigaddset(&sigset, $10
                         (sigprocmask(SÍG_BLOCK, &sigset,
                                     perror("
exit(1);
signals_enable(void)
                  sigset_t sigset;
                  sigemptyset(&sigset);
sigaddset(&sigset, SIGALRM);
sigaddset(&sigset, SIGCHLD);
if (sigprocmask(SIG_UNBLOCK, &sigset,
                                    perror("
exit(1);
```

```
Install two signal handlers.One for SIGCHLD, one for SIGALRM.Make sure both signals are masked when one of them is running.
  install_signal_handlers(void)
                   sigset_t sigset;
struct sigaction sa;
                   sa.sa_handler = sigchld_handler;
sa.sa_flags = SA_RESTART;
sigemptyset(&sigset);
sigaddset(&sigset, SIGCHLD);
sigaddset(&sigset, SIGALRM);
                   stgaduset(astgset, STOA
sa.sa_mask = sigset;
if (sigaction(STGCHLD, a
perror("sigaction
exit(1);
                                                               CHLD, &sa, NULL) < 0) {
igaction: sigchld");
                   sa.sa_handler = sigalrm_handler;
if (sigaction(SIGALRM, &sa, NULL) < 0) {
    perror("sigaction: sigalrm");
    exit();</pre>
                  /*
 * Ignore SIGPIPE, so that write()s to pipes
 * with no reader do not result in us being killed,
 * and write() returns EPIPE instead.
 */
if (signal(SIGPIPE, SIG_IGN) < 0) {
    perror("signal: sigpipe");
    exit(");
}</pre>
 do_shell(char *executable, int wfd, int rfd)
                   char arg1[10], arg2[10];
char *newargv[] = { executable,
char *newenviron[] = { NULL };
                   sprintf(arg1, "%05c
sprintf(arg2, "%05c
newargv[1] = arg1;
newargv[2] = arg2;
                                                           05d", wfd);
05d", rfd);
                   raise(
                   raise(SIGSTOF);
execve(executable, newargv, newenviron);
                   perror("
exit(1);
 rtatic pid_t
ched_create_shell(char *executable, int *request_fd, int *return_fd)
              pid_t p;
int pfds_rq[2], pfds_ret[2];
               if (pipe(pfds_rq) < 0 || pipe(pfds_ret) < 0) {
    perror( pipe );
    exit(1);</pre>
              p = fork();
tf (p < 0) {
    perror("scheduler: fork");
    exit(');</pre>
              if (p == 0) {
    /* Child */
    close(pfds_rq[0]);
    close(pfds_ret[]);
    do_shell(executable, pfds_rq[0], pfds_ret[0]);
    assert(0);
               /* Parent */
close(pfds_rq[*]);
close(pfds_ret[*]);
*request_fd = pfds_rq[*];
*return_fd = pfds_ret[*];
return_p;
static void
shell_request_loop(int request_fd, int return_fd)
              int ret;
struct request_struct rq;
              for (;;) {
    tf (read(request_fd, &rq, stzeof(rq)) != stzeof(rq)) {
        perror('scheduler: read from shell');
        fprintf(stderr, "Scheduler: giving up on shell break;
                               signals_disable();
                                ret = process_request(&rq);
signals_enable();
                               if (write(return_fd, &ret, sizeof(ret)) != sizeof(ret)) {
    perror( scheduler: write to shell");
                                                perror("s
fprintf(s
```

Μια τυπική έξοδος εκτέλεσης του προγράμματος με δύο διεργασίες prog ως όρισμα και χωρίς αρχικές μεταβολές των προτεραιοτήτων είναι η εξής (χρησιμοποιώντας την εντολή 'p'):

```
Shell: receiving request return value...
Name: shell ID: 1 PID: 4408 Priority: LOW
CURRENT

Name: prog ID: 2 PID: 4409 Priority: LOW

Name: prog ID: 3 PID: 4410 Priority: LOW
```

Στην συνέχεια, ορίζοντας ως HIGH priority τις διεργασίες με id 1 και id 3 μέσω των εντολών h 1 και h 3 αντίστοιχα, παίρνουμε το εξής αποτέλεσμα :

```
Shell: receiving request return value...
Name: shell ID: 1 PID: 4408 Priority: HIGH
CURRENT

Name: prog ID: 2 PID: 4409 Priority: LOW

Name: prog ID: 3 PID: 4410 Priority: HIGH
```

όπου οι διεργασίες με high priority εκτελούνται αποκλειστικά.

Τέλος, πληκτρολογώντας την εντολή 13 παίρνουμε την εξής κατάσταση:

```
Name: shell ID: 1 PID: 4408 Priority: HIGH
CURRENT

Name: prog ID: 2 PID: 4409 Priority: LOW

Name: prog ID: 3 PID: 4410 Priority: LOW
```

στην οποία η υπό εκτέλεση διεργασία είναι μόνο η διεργασία του shell.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ουσιαστικά ένα πολύ μεγάλο ζήτημα λιμοκτονίας είναι να έχουμε HIGH προτεραιότητα σε διεργασίες που για να ολοκληρωθούν χρειάζονται πολλά κβάντα χρόνου, ενώ παράλληλα έχουμε σε priority LOW το shell. Στην περίπτωση αυτή, έχουμε αποκλείσει την δυνατότητα της δυναμικής επέμβασης μας στο χειρισμό των διεργασιών και το μόνο που έχουμε είναι να περιμένουμε τις διεργασίες υψηλής προτεραιότητας να ολοκληρωθούν, ώστε να δώσουμε την σκυτάλη στις χαμηλής προτεραιότητας διεργασίες και προφανώς και στον shell. Επίσης πρόβλημα δημιουργείται όταν για παράδειγμα έχουμε κάποιες διεργασίες χαμηλής προτεραιότητας και παράλληλα δημιουργούμε νέες διεργασίες μέσω του shell τις οποίες τις βάζουμε συνέχεια σε high priority. Τότε δημιουργείται ένας μεγάλος χρόνος κύκλος εκτέλεσης διεργασιών υψηλής προτεραιότητας, με αποτέλεσμα οι διεργασίες χαμηλής προτεραιότητας να λιμοκτονούν μέχρι να λάβουν την σκυτάλη. Είναι επομένως εμφανές ότι όταν χρησιμοποιούμε χρονοδρομολόγηση με σειρές προτεραιότητας, πρέπει να χρησιμοποιούμε το εργαλείο αυτό συνειδητά και με έλεγχο ώστε να μην οδηγηθούμε σε δυσάρεστες και άδικες καταστάσεις.

ΤΕΛΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ